

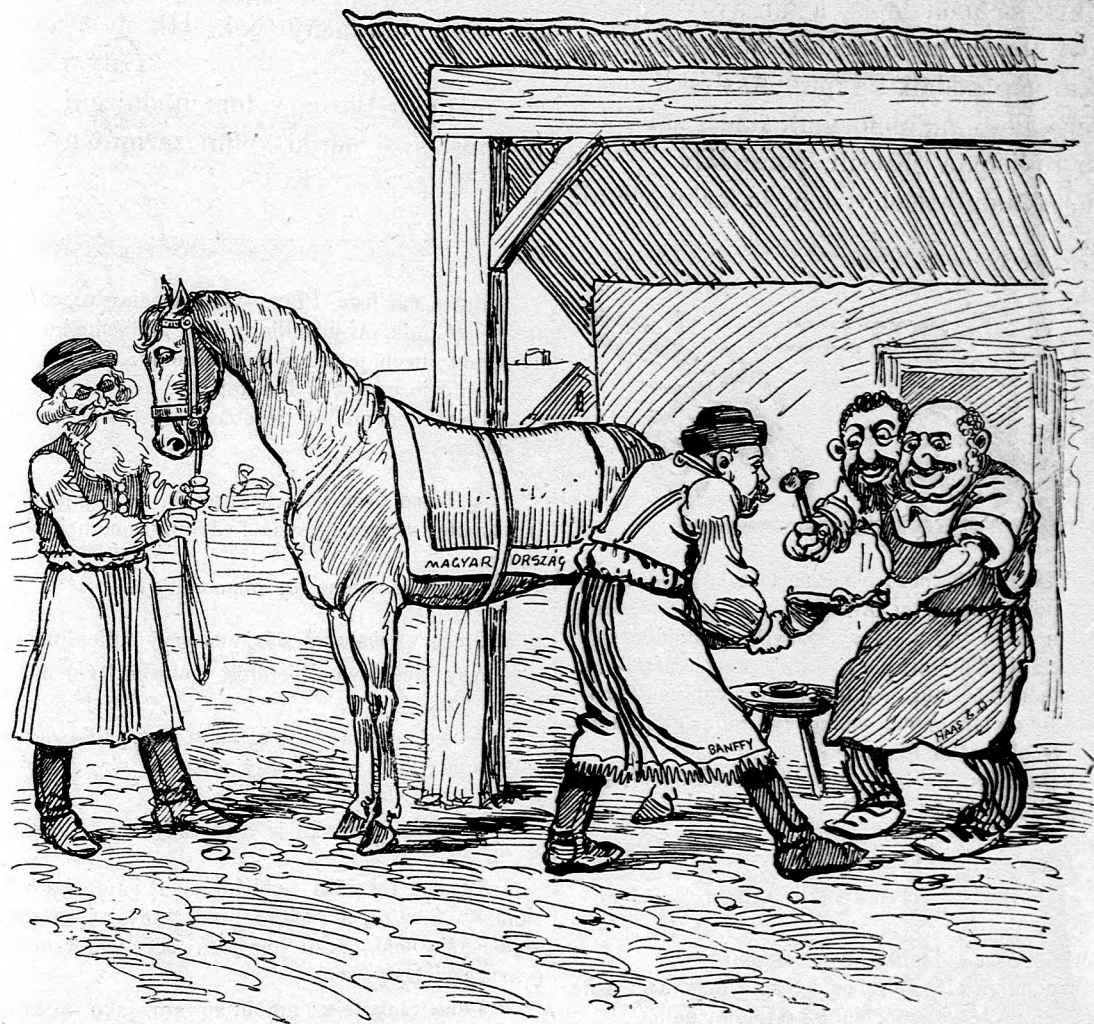
Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Milleniumové podkovanie národa.

— Tak drž, drahý kmotre, toho koňa, aby nevykopol prv, nežli hotoví budeme.
Lebo v tom páde do Jeruzalemu pojdeme razom všetci.

Prosíme, ba neustupne žiadame, aby v každom kat. kruhu a hostinci „Herkó Páter“ slovenský sme mohli čítať.

Modlitba proroka Jeremiaša.

Pamätajte na nás, Pane náš láskavý,
 Pozri, jak nedobre sa zachádza snami.
 Naše, to nám drahé, dedictvo je dano
 Takým, ktorí sem k nám, prišli nevolano.
 Siroty sme my už, opustené deti,
 Ubohé gdovice zostaly nám matky,
 Vodú k životu, to potrebnú predraho,
 A chlieb krvopotne zarábame veľmo.
 Na krk sa nám lepia, a farehy váľajú
 Právo ale žiadne nám dopriať nechcejú.
 Ruku sme podali Egyptu, Assírsku,
 Chleba, hoc chudobno, mali sme v žalúdku.
 Naši rodičovia zhrešili, pomreli.
 Pod pokutou hriechov ích, je ťažko veľmi.

Sluhovia panujú nad nami ukrutne,
 A Teba tak tupia, jak pohan, ohromne.
 V nebezpečenstve bárs svoj chlieb sme
 priniesli
 Z pustatiny, keď nám byly ver' zlé hviezdy.
 Naša koža, jako tehla pece strašnej.
 Vypálila sa a je choroby strašnej.

*

A jakože jednúce tvoj vyvolený ľud
 Od teba chránený bol, tak i s nami
 vždy buď,
 Oh matičko Božia, v tom uponižení
 Neopust svoj národ veľmi zarmútený.

J. N. J.

Práva všeobecného hlasovania čo sa týče, každá
 struna snemovná dá na javo na veľkom shromážení
 ľudovom desiateho mája vydržiať sa majúcom.

Len tí liberálni páni, ktorí sa chvástajú so
 všeobecnou mienkou, nedajú na javo svoje smýšľanie,
 lebo to by už len predsa čudno vyzeralo s nimi, keby
 právo všeobecného hlasovanie jestvovalo.

Veľa masných hrncov by sa prekotilo pri naj-
 bližších voľbách.

Telegram.

Predsedníctvu spolku „Alliance“

Paríž.

Herkó Pátra jednohlasne neodsúdili.

Taksa mi pozdáva, že už by sme mali sa trochu
 hýbať, ponevác goji počínajú sa trochu nebáf.

Židovská pisáreň.

Po 30 ročnom ústavnom živote sa tam nachá-
 zame, že čierni otroci africkí sú slobodnejší, nežli my.

Právo dať ľudu. Právo všeobecného hlasovania
 treba dať ľudu. Aby milliony byly pre jedného, to je
 zlé heslo; nech je jedon pre milliony.

Toto je o mnoho ľudskejšie.

Lenže potom ten jedon, ktorý bude, nech je
 už dačím.

Aj Fraňo Deák bol lepší prorok, nežli diplomata.
 On totižto vopred povedal: že my emancipujeme
 židov.

Či ale nás teraz on emancipuje?

Prečo v sobotu sa slávi deň prvý milleniumový?
 Aby kóšerová liberálna politika tým nápad-
 nejšia bola.

A veď predsa ich ráťanie nevypálilo dľa ich
 smýšľania; lebo však každý to dobre vie, že sobota
 je deň prebl. Panny Marie.

A preto Uhorsko je ešte vždy len Uhorskom.

Poddani robotníci (jobbádi) sú už päťdesiat rokov
 slobody účastní, a veď im pred päťdesiat rokami o
 veľa lepšie bolo, nežli terajším občanom z ohľadu
 práva a slobody.

Lebo však teraz mnohí sú takí, jako opravdiví
 nádenníci. Právo žiadame pre ľud.

Rekurs millenniumový.

Ja nižé podpísaný slúžny námestovský nechcem vypadnúť z tých údov, ktorí budú na millenniume fechtovať — a biť a pasovať sa; poníženo prosím slávne riaditeľstvo, aby ma medzi prvých naznačilo pre nasledujúce vlastnosti. Som mäsiarskeho otea syn, teda som mocný. Ubil bol raz sedliaka pozauši tak, že po kratkom čase životom zaplatil, teda biť sa viem znamenite. Vyhubil som v mojom okrese už zväčša ľudovú stranu, a to sám, teda mám zásluhy u vlády. Na dôkaz tohoto odvolávam sa na Magy. Allam. Pred mojím vyzvaním na duell uteká každý poriadny kresťan katolík, teda vidno, že viem obracať lepšie sabľu, jak poháre. Teda som súci na to fechtovanie a preto prosím mňa na žiaden pád nevychať. Odplatu nežiadam, len jeden sud pálenky.

Smutno by bolo pre millenniumovú slávnosť, keď bych ja bol vynechaný z tohoto fechtovania a tak zamedzený nepreukazáť svoje schopnosti.

Myslím, že sa moja vôľa stane.

Dano — ?

Služebník

Jano Szeméttanyai.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Neč tha vyznači jedhon ci-sharský odpise:

Pravda my sme ešte nemhali to šťastie ?!

Neč vypovedia o tebe, že si ty blázon, ale neč to nikto nemerí o tebe.

Neč nikto nedôveruje v tebe, anhi v tvojom svedomí, len ty sám.

Neč je enosť tvojej dcery taká čistá a šlachetná; jaké bhlo dhobrodenie baróna Hirscha.

Buď ty novinkár ľudový; a neč je medzi 72 prisaznými 52 židov.

Buď ty vystatujúci sa generál a tak sa bhøj meča, jako list stromu vetra.

Maliarski gixer.

1.

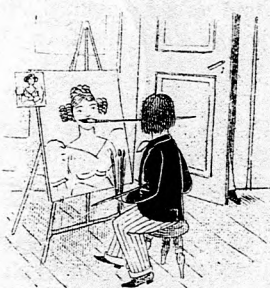
Úmelec maľuje tvár krásnu,
Lenže ju nemá ešte hotovú.

2.

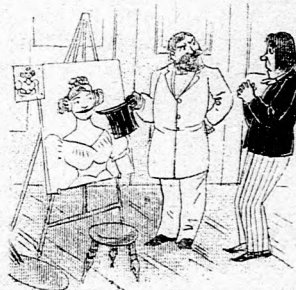
Na dvere klopiú. Do úst id štetec,

3.

Oh mám to šťastie, pán Strelec!

4.

A zakiaľ hore stane ejhla tvár panny
Dostane fúzy, a on sa diví.

R á z.

Idie po dedine
Jedon starý človek
Nachýlený k zemi,
A v ruke má kolek.

Nos má krivý dlhý
A nohy čambľavé,
By na koni chodil,
Také nakrivené.

A na chrpte batoh,
Hádaj, čože je v ňom?
Handra, koža, hrdza
Aj s iným tovarom.

Staré perie handry,
Zratené podkovy,
Iné staroby daj
Tomu pútnikovi.

Jeho pokolenie
Či bys ty uhádol,
Či máš na hor šmátrať,
A či len preč na dol?

Hádaj ty, čo sám chceš,
Ja ho neprezradím,
Či máš dobrý voňák,
Z reči tvej uvidím.

Árpád a Svätopluk,
Neni sú nu milí,
On medzi predkami
Iných ľudí vidí.

Takých ľudí, ktorí
Viac boli múdrejší
Vgšeftovaní veľa,
Než tí obratnejší.

Šlojmo, Icik, Dúvid,
Vidiš mój priatelu,
Boli ich predkovia,
Nelám si viac hlavu. J. N. J.

Veliký rad.

— Buď len ticho, Mhorieleben, však po shobáši sa dhozvieš, čo dhoštaneš so Shárikouleben.

— Nha, hej, alhe khebyeh ja už pred shobášom bol rád usphokojenhý.

Kusy zrkadla.

Aj tú najkrajšiu nápev zabudne dievea, liškavé doznania ale bár skofkokrát opätované vždy sú jej vzácne.

*

Aj k tomu je potrebná zásluha neraz, aby nás kto za hodných považoval toho, že by sa na nás hneval.

*

Pomsta dfa behu a premeny času iné a iné meno obsahuje.

*

Zafubenému človeku ešte aj rýchlovlak pomáľ fréi.

*

Staré obrazy sú také, jako na úroky vložené; obmaľovatelia tahajú z nich choseň.

*

Aj ten najmúdrejší človek rozpráva najprv v myslí, potom slovom, konečne rukou.

*

Kto nemá v hlave: musí mať neraz v päte.

*

Spánok je taký, jako liehový nápoj: pozbavi človeka sebaповедомia.

Čudák.

Pestkárka: Ten Kubalik jaký to čudák. z chytro napadna teho odhodlania všetkým styrom detóm svojun zo tmavo zeleného súkna dal šaty ušiť, či ste už slyš ala kedy takuto blázni vosť.

Sazykárka: Pst, ticho buďte, lebo by vás ešte počuť mohol. Aj to má tvoj základna príčinu. Zlé jazyky stebocú o tom, že preto dal také šaty detóm spravil, poneváč v predošlú noc pre pichol dve súkna na billiarde v kostině.

Príkrosti Prokopa Příjemného.

O ukojení ľudu škrabotať, ľud proti panujúcejmu domu s falošnými rečami mámit, a pritom statočného občana uhorského hrat, zvlášte vo väčších mestách; na mú kušu je to až do hlúpeho zbláznenia sa príjemné.

Vidieť ale chladnosť vsčobecej mienky ľudu, výsledok pachorenia sa až do tretieho neba vychvaľovať a chutný smiech Viedna výhražkami obsypáneho vidieť; no pri tom ešte i synom Ludovita Kosoutha byť: No to je až do hanbenia sa nepríjemné.

Na podobu Krestana noviny vydávať, do rúcha jeho ich obliecť, ba ešte i to vraveť, že ten nový Krestan je opravdivý, ten starý ale je burič nesvedomitý: to je až po samé špiky príjemné.

Vidieť ale, že ľud neuznáva toho nového proka za pravého, ba i po prečítaní prvého riadku ho nabok hodí, a nepovažuje ani za hodného, aby pod obálkou starého Krestana prišiel a na stole bez prečítania lehnul: toto vidieť, je veru až po samú žľ nepríjemné.

čudák. z
n styrom
dal šaty
vosť.
by vás
a príčinu.
aké šaty
re pichol

ého.

ujúcomu
atočného
mestách;
sa prí-

ky Iudu,
vychva-
ni obsy-
čudovita
a neprí-

o rúcha
en nový
urič ne-
é.
ho pro-
adku ho
aby pod
ole bez
samú žlé

Na milleniume.

— Čoho jedon nevlastenecký sedliak?! ani throcha by sha netešil milleniumu? To je škandál!

Kto má lepšie oči?

Jedon ešte neškodno mladý chasnik strednej postavy sa v hroznej miere pachoril, že jak ostrý zrak sa nachádzal v jeho výborných očiach za mladších časov?

Blúznil, že keď kto na jednom boku izby knihu mu držal, on z druhého konca dobre to vedel prečítať.

Hm, to nenie nič! odvetil jedon prítomný ne-

mladý pán, ktorý už bližšie bol k hrobu, nežli ku kolíske. Keď som ja bol mladý, ja som na tej najvyššej topoli komára videl, ba ešte i jeho nohy som dobre vedel rozoznať; ba ešte i jeho zuby som videl; a v jednom takom zube som uzrel dierku, v ktorej si ležal jedon malý červík, a tento červík na jedno oko slepý bol; toto všetko som dobre videl za mladý bez všetkých okuliarov a perspektára.

— ❧ Anekdoty Herkó Pátra. ❧ —

Podobýžňa.

Jeden sedliak videl u staršej panej obraz, predstavuje mladú, peknú devu. Pýtal sa zvedave „kto bý to bol?“

— To som ja! — odpovie stará pani.

— Ah jako sa len veľmi môže človek premeniť! — povie sedliak v rozpakoch.

Jako po grófsky!

— Jako sa vám vedie pani Straková?

— Ah Bože mój! mne bý sa len viedlo, ale syn mi robí veľkú starosť; darebák nechce nič robiť, veď on bý mohol viesť život jak nejaký gróf, len keby cez deň, aspoň sáhu dreva porúbal!“

K. M.

Novomódne heslo.

— Anička, či je to pravda, že si sa zaslúbila s Ferom Kovačík?

— Ešte nie, lebo vopred musím vidieť a zkusiť, jako vie on drobieť a vyskakovať pri čárdáši.

Šťastie v nešťastí.

— Moje srdce je až tak preplnené radosťou nad tým, že toľko sáhu napadlo.

— Ale, prosím ťa, prečo?

— Či nevieš, že obchod poštový je celkom zastavený. A veď toto je najlepší liek proti požiadavkám veriteľov.

U doktora.

— Jako spíte v noci? — pýtal sa doktor de-
dinára?

— Ach pán doktorko mój dobrý, ja vnoci ani oka nezažmurím — odpovedal opýtaný.

— No to je veľmi zlé znamenie: vy ste nebezpečne nemocný, hovorí ďalej doktor.

— Ale pán doktorko mój slatucký, veď ja v noci ani nesmiem ísť spať, lebo som hlásnikom.

Ovšem.

Pán: Klúďte sa mi preč, pretože hneď zapísknem na mójho psa.

Pocestný: Či vám smiem poslúžiť so znamenitou píšťalkou?!

B e s e d n i c a.

Múdra žena.

O Alžbete Kubán to každý uznať musel, že je ona veľmi múdra; tie najnovšie kúsky mudreov v maličku nosí ona tak, že ani jeden človek by sa jej nemohol ostro do očí dívať vtedy, keď ona o vedeckých veciach, jak dajaký rapkáč mele jazykom.

Na jedno oddychnutie vedela ona porozprávať: z čoho pozostáva vajco; jaké čiastky skrýva v sebe mäso, jaké kunšty sa nachádzajú vo vzdajšom chle-
biku; k čomu je osožná politika; čo je potrebné k tomu, aby kto dobre sporne vedel s peniazmi zachádzať.

Rozumela sa ona hviezdám, povetriu, počtovaniu, a všetkým možným vecám.

Pravdaze sa ten cítil najbláženejšie, kto jej útlu vedeckú ručičku, ači srdiečko získať si mohol.

Medzi mnohými Ondrej Pobehaj bol ten šťastlivý, že si srdiečko tejto slečinky získal, a jej ručičku obsiahol. Ona tedy s mnohými knihami a sbierkami zelín, múch, slimákov atď. sa sfahovala na dedinu, na majetok mladoženicha.

Ondrejko bol švárny šuhaj: Alžbeta ale vzdor jej všetkej učenosti krásna, milá a herská postava.

Sadli tedy na železnicu. Ondrejko sa veľmi

mal okolo svojej mladej nevestičky; táto ho ale s 25 stupňovou horúčosťou odsotila od seba. Lebo vraj dľa knihy jedného mudrea, reč medzi cestovaním sa má vyhýbať všetkému, čo by človeka pobúrilo v jeho tichosti.

Potom chytila ruku mužovú, a zbadala, že puls jeho za minútu 152 chlopne, čo vraj dľa jedného veľmudrea hrozné polozenie je tak, že človek v takom stave sa nachádzajúci neomylné musí prijať prachy chyninové, čo vraj aj jej muž hneď urobí, má-li ju rád.

Ondrej vyhovel hneď jej žiadosti, ale s takou tvárou, jako keď sa gunárovi kýchnuť chce. Chinin mu potom odňal všetkú chuť od boskávania a objímania sa.

Na druhý deň sa pani vážne radila s kucharkou, ktorej naložila, že mäso musí preskúmať, či ono v dostatočnej miere obsahuje bielok? Či ona má Pápin-ský hrniec? Lebo polievka vraj len takto je zdravá! Cesnaková pečienka a tvarohové halušky nesmia prísť na stôl, lebo vraj to je istá smrť pre človeka. Do polievky sa musí hodiť 4 aj pol gramu sofe; do mrkvového čušpeizu ale 2 gramy sole a 25 gramov cukru.

Do cesta sa musí primiesiť akýsi natrium, lebo to rozsiluje kosti. Inače však sľúbila, že i ona bude

Hľadany.

Bundár: Na ozaj bych si nebol nikdy myslel, že tento lekár Vymazal by bol tak hľadany a od ľudí navštevovaný.

Bradár: A veru je to pravda, lebo však i ja som sa už presvedčil, že neraz i pol dňa ho musí človek hľadať.

Pravdomluvný Fráter.

Vláda je veru — každý to môže uveriť mi — taká; jako pijáci papír (fluspapier); vpije do seba špinu, lenže ju vidieť na nej.

Pohyb proti súboju je taký, jak zvláštne výborné položenie katolíkov; každý ho spomína, a predsa to všetko má taký výsledok, jako hádzanie hrachu o stenu ači umývanie murína.

Čvičky vojanské sú také, jako pasovanie sa v cirkusi, ači na komedii: dľa pravidiel sa bijú v úplnom priateľstve; predsa vopred nijak sa nedá nielen vedieť, lež ani len badať: kto by zvíťazil, keby sa naozaj bili.

Herkó Páter je taký, jako daktorá ohybká trstenica: práši šaty (na židoch a liberáloch).

Mnohí sú takí, jako macocha; málo sa starajú o svoju dušu.

Viera je taká, jako slnko: teplo a svetlo rozširuje.

prítomná pri varení, aby sa na šporherte všetko dľa rozkazu mudreov zkusených dialo.

Kucharke sa hlava točila. Keď ale do spíziarne (špaizy) vkročila, div nezamrela, uzrúc tam ten nový poriadok; tie premnohé prachy z lekárne, flašky s vodkami, lístky medicínové. A vôňa toho všetkého lekárnicka bola.

Ondrejko na obed prišiel domov hladný jako vlk ači pavúk, aj ustatý bol, jako v žatve výžinčiar.

Sotvá si ale sadol, čudný čuch sa mu brnkol o nos; a keď prvú ližicu polievky za zuby pustil, myslel si, že dajaká hádka mu skočila na jazyk, ktorú k tomu ešte aj uhádnuť by mal.

Po polievke prišiel špinát, mrkva a to nátriumové cesto, aby sa mu kosti soslbnily; lenže hned prvý kúsok mu necheel sa dolu hrtanom spustiť.

Alžbeta ale tak dusila tie jedla, jakby sa jej po masle boly dolu klzaly.

Môj anjelu, Betko, jaký-že je toto obed, tázal sa jej? Pri čom jak zakvasený uharok, takú kyselú tvár spravil.

Milý Ondreju, tieto jedlá sú samé čisté zdravie, ktoré veľmi zdĺžujú niť života, to je varené dľa knihy dra Lorenzovej, ktorej je nápis: „Pravidlá varenia.“

Ondrej mlčal. Myslel si, poručeno Bohu prvý

deň! Nech sa jej vôľa stane. Ponáhľal sa von, aby mu ten čudný zápach jediel nevrtal tolko v nose.

V kuchyni sa najedol jedlami čeladi pripravenými.

Keď sa navrátil, Betka ho naviedla, aby si podriemal osem minút a 21 secundí, aby žalúdok svojej povinnosti svedomitejšie zodpovedať mohol.

Ondrej aj k tomu privolil.

Po oddychnutí si dľa zdravotných pravidiel dra Prechádzku vybrala sa Alžbeta na prechádzku; vzala so sebou sak na lišaje a truhelku a ešte všelijaké iné nástroje a haraburdy; a len neskoro večer sa navrátila domov.

Ondreja to svrbelo, keď uzrel dľa gramov pripravenú večeru — hned — jako prvý kúsok mu bol za perami — vypukla z neho netrpezlivosť.

Moja milá, ja uverim, že si vzdelaná, učená; ale ti nedovolím, abys sa do kuchyne miešala. Ja si ani Mathuzalemov vek nežiadam, keď ani poriadne jest nemám. Kucharke bude variť. Punktum.

Tieto slová tak určite povedal, že Alžbeta sa neopovážila naproti prehovorit. Lež vytiahla knihu dra Somárika, aby sa z nej dozvedela, čo znamená a jako sa dá vysvetliť tento stav dušný jej muža.

(Dokončenie budúce.)

Zartová obrázková hádka.

Čo sa to mohlo stať zo somárom mojim,
Keď mu tu hlavu samotnú ležať vidím.
(Nech sa páči najst ju.)

Oriešky k rozlúšteniu.

V Kukutine Jožo a Mišo majú v pivnici jeden osem okový sud vína, miery a nádoby nemajú žiadnej len jeden prázdny päťokovniak a tiež prázdny trojokovniak. To víno by oni radi medzi sebou spravodlivo rozdelili tak, aby sa každému rovné štyri okovy vína ušly; ich hlava ale je hlúpa, prosia tedy oni ctených čitateľov, aby im pomohli túto ťažkú otázku rozlúštiť.

Rozlúštené oriešky.

(K predošlému číslu 19.)

Vlani chodilo do I. triedy 56 detí. — Toho roku chodilo do II. triedy 48 detí.

Listareň redakcie.

Trenčín S. H. „Tlačová pravota Herkó Pátra.“ Že búril proti vierovyznaniu, vzali na otázku redaktora Herkó Pátra 27. apr. „Pieseň o židoch“ bol nápis tej inkriminovanej osnovy, ktorej pôvodca bol J. Gáspár; lenže i Jula Markoša vzal na otázku štátny pravotár za to, že čo to premenil v tej piesni.

Pod predsedom Žitvaym sa sriadila stolica súdna prisažných.

Napádal J. Agorasztó. Gáspára zastával dr. G. Kenedi, Markos sa sám zastával.

Žalobník držal reč odpornú ducha židovského, Kenedi veľmi utešeno rečnil; že židov u nás nikto nenapáda, a že oni vládnu so všetkými právami.

Táto reč veľký dôjem činila na prisažných: sa vyslovil, že najviac búrili sami židi, keď verejné útoky činili proti magnátom a biskupom pri hlasovaní na cirkevno-politické novoty.

Potom prehovoril sám Markoš, že u nás musí byť antisemitizmus, lebo vraj ináč by židi až po nebo sa vypínali. On vraj vie rozdiel činiť medzi židom a židom.

Opravdivý žid nenie žid. Židovský žid ale je preto žid, že je žid.

On vraj váži si stotočných židov, len panaminnikov prenasleduje, ktorí šalbiria, a ktorých i zákon by mal prenasledovať.

Nesmieme vraj veľmi pestovať židov, lebo vtedy až veľmi by im rohy rariastly.

Za oných časov vraj múdrych bláznov držali panovníci,

ktorí všeličo sa opovážili povedať, za čo vážny muž by bol trestaný býval.

Teraz toto povolanie majú žartové noviny.

On prosí prisažných, aby ho jednohlasne oslobodili, aby sa budúce tak ľahkomyselne, ači ľahodne nevalily žaloby.

Nech sa vraj tešia židi, že antisemitizmus je od takých pestovaní, ktorých heslo neznie tak: Tí židov; lež nenechaj sa Šlesinger, čili spokojní sú so samobranou.

Tí vraj sú najhorší k židom, ktorí ich i tam zastávajú, kde nenie toho za potreby, a proti vrabcovi sa nemá ísť s kanónom, ani proti jednej piesni s tlačovou pravotou.

Prisažní jednohlasne oslobodili oboch obžalovaných.

Slovenským novinám. Prosíme ct. pp. expeditorov, aby zámenné cislá slovenskej reči od terajšku posielali nie pod nápisom IV. Zsibárus-utca 7.; lež VIII. Mária-Terézia-tér 9, V mene majiteľa Herkó Pátra slov., hlavný pracovník.

Čachtice. Toje už stará vec, že tí najzámožnejší najmien podporujú katolícku tlač. Pozdrav známym, možno, že o nedlho sa uvidíme.

Trenčín F. Sch. Vytrvajte i ďalej v tom. Lepšie je i dvoje noviny držiať, nežli sa po krémách tŕcť v nedelu a vo sviatok.

O. R. Veľmi nás to teší, že ste s novinkami ináč spokojný. Tá okolnosť, že ony na 16 stranách zriedka vychádzajú, nezávisí od nás; jej príčine je nízky počet predplatiteľov; ešte nenie ich ani 800. A veď na úplne zaokrytie výdavkov by sme potrebovali aspoň 1500. Málo je horliteľov. Len aby prebudenie sa násilné a neskoré nebolo. Uprímné vďaky za vaše riadky!

C. Z. Slovensky písať nenie bosorstvo; pred tromi rokmi som ani pochopu nemal o pravopise slovenskom.

Jablonovský. Keby ste bol pozorne čítal tieto novinky, bol by ste mohol zbadáť, že sme z vášho rukopisu už volačo uverejnili, a ostatné po kúsku tiež doneseme; prosíme vašu podporu i na budúcnosť: Pozdrav vám, čo známemu z Viedňa.

Prosha.

Prosíme ctené čítajúce slovenské obecnosť, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcie zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmi sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všetkým slušným požiadavkám vyhovieť.

S hlbokou úctou

Redakcia Herko Pátra.

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá tlačaná strana stojí len 10 zl., pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Jufo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztelek).